

Titluri executorii fiscale. Plată. Modificarea obligațiilor stabilite ca urmare a admiterii contestației contribuabilului. Cerere de întoarcere a executării. Respingere

Curtea de Apel Cluj, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, decizia nr.8299 din 9 septembrie 2013

Prin sentința civilă nr.1179 din 01.03.2013 pronunțată de Tribunalului Sălaj s-a respins ca nefondată cererea formulată de petenta SC O.L. SRL – Zalău, în contradictoriu cu DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE CLUJ– Oradea și DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE SĂLAJ– Zalău, pentru desființarea Titlului Executoriu nr.7864/05.05.2012 și întoarcerea executării silite din dosar de executare silită nr.3575/2012, prin restituirea sumei de 109.826 lei, achitată cu OP nr.1/10.05.2012.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că prevederilor art.4041–4043 Cod procedură civilă, reglementează instituția întoarcerii executării

În speță însă, așa cum a rezultat din actele și înscrisurile aflate la dosar, nu se poate vorbi despre o desființare „stricto sensu” a titlurilor executorii care au stat la baza executării creanțelor bugetare datorate de reclamantă ci mai degrabă despre o înlocuire sau modificare a acestora,

operațiune care nu a fost contestată de reclamantă așa încât, intervenind până la ora actuală o compensare legală a datoriilor reciproce dintre părți, în baza noilor titluri executorii, cererea reclamantei de întoarcere a executării nu a mai avut nici o justificare de ordin practic și legal.

Față de aceste aspecte, acțiunea promovată de societatea reclamantă, a fost respinsă ca nefondată.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs SC O.L. SRL solicitând modificarea hotărârii atacate, ca fiind netemeinică și pe cale de consecință admiterea cererii introductive formulată, cu obligarea intimatelor la plata cheltuielilor de judecată ocazionate.

În motivarea recursului, recurenta a arătat că în fapt prin cererea introductivă de instanță a arătat că împotriva Deciziilor pentru regularizarea situației nr. 03-30/29.02.2012, nr. 38-44/06.03.2012, nr. 46-52/06.03.2012, nr. 53-55/08.03.2012, nr. 59- 60/20.03.2012, nr. 61-77/29.03.2012 și Deciziile nr. 85/04.04.2012, nr. 83/04.04.2012, nr. 84/04.04.2012, nr. 82/04.04.2012, nr. 86/04.04.2012, prin care s-a stabilit în sarcina acesteia obligația fiscală în cuantum de 109.826 lei, reprezentând TVA și dobânzi/penalități de întârziere aferente TVA, a formulat contestație solicitând anularea acestora ca fiind netemeinice și nelegale, contestație ce a făcut obiectul dosarului nr. 3058/84/2012, soluționat de către Tribunalul Sălaj. Prin Sentința civilă nr. 5011/05.10.2012 pronunțată în dosarul menționat, Tribunalul Sălaj a dispus respingerea ca rămasă fără obiect a acțiunii în contencios fiscal, reținând că prin Deciziile nr. 158 și nr. 159 din 25/09.2012, DGFP Sălaj a admis contestațiile formulate de recurentă în cadrul procedurii prealabile și în consecința titlurile de creanță contestate nu mai sunt la data pronunțării în ființă.

Astfel, după cum rezultă și din cuprinsul Deciziilor nr. 158 și nr. 159 din 25/09.2012, DGFP Sălaj a decis desființarea

tuturor titlurilor de creanță contestate care constituie Titlul Executoriu nr. 7864/05.05.2012 emis de către Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj.

În consecință, atâta timp cât titlurile de creanță cuprinse în Titlul Executoriu nr. 7864/05.05.2012 în baza căruia a fost începută executarea silită au fost desființate în totalitate, sunt îndreptățiți la restituirea sumei de bani în cuantum de 109.826 lei, ce a fost achitata potrivit OP 1/10.05.2012 în contul celei dintâi pârâte.

Prin Sentința civilă nr. 1179/01.03.2013, instanța a apreciat nefondată cererea formulată, dispunând respingerea acesteia. În motivarea acestei soluții, instanța s-a rezumat în a arăta că în speță, așa cum rezultă din actele și înscrisurile aflate la dosar, nu se poate vorbi despre o desființare „stricto sensu” a titlurilor executorii care au stat la baza executării creanțelor bugetare datorate de reclamantă ci mai degrabă despre o înlocuire sau modificare a acestora, operațiune care nu a fost contestată de reclamantă, așa încât, intervenind până la ora actuală o compensare legală a datoriilor reciproce dintre părți, în baza noilor titluri executorii, cererea reclamantei de întoarcere a executării nu mai are nici o justificare de ordin practice și legal.

Menționează că în mod eronat instanța a apreciat astfel, întrucât deciziile emise ulterior, în urma emiterii Deciziilor nr. 158 și nr. 159 din 25/09.2012, prin care DGFP Sălaj a decis desființarea tuturor titlurilor de creanță contestate inițial, au fost contestate, nereprezentând obligații bănești certe, care să poată fi supuse unei compensări legale.

În conformitate cu prevederile art. 1144 C. civ., compensația operează de drept, în puterea legii, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 1145 C. civ. în cazul recurenței, atâta timp cât a contestat și deciziile ulterioare, datoria nu are un caracter cert și nu întrunește condiția exigibilității menționată de art. 1145 C. civ., nefiind recunoscută de către

recurentă și nici constatată printr-o hotărâre judecătorească.

În consecință, consideră că nu se află în prezența unei compensări legale cum greșit a apreciat instanța, motiv pentru care solicităm admiterea recursului formulat.

Intimata DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE CLUJ-NAPOCA a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului.

Analizind recursul declarat prin prisma motivelor invocate Curtea apreciaza ca acesta este nefondat pentru urmatoarele considerente:

Din analiza cererii de recurs rezulta ca în esență recurenta reclamanta a invocat un singur motiv de recurs si anume acela ca in speta nu poate opera compensarea legală întrucât creanta detinuta de catre pârâte nu este certa ,lichida si exigibila în conditiile în care a contestat-o în conditiile art. 205 și urm din OG 92/2003.

În realitate creanta detinuta de catre pârâte a fost stabilita in conditiile Codului de procedura fiscala prin titluri de creanta fiscala.

Conform art. 141 alin. 2 si 1 din OG 92/2003 titlul de creanță devine titlu executoriu la data la care creanța fiscală este scadentă prin expirarea termenului de plată prevăzut de lege sau stabilit de organul competent ori în alt mod prevăzut de lege. Executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de către organul de executare competent în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal debitorul sau al unui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

Scadenta acestor creante fiscale este reglementata de art. 111 din OG 92/2003.

Din aceste prevederi legale rezultă aşadar ca actele de stabilire a creanţei datorate de către reclamanta şi contestate în speta au devenit la scadenta şi titluri executorii ,ele stabilind astfel creante certe, lichide şi exigibile.

Art. 205 şi urm din OG 92/2003 permite contestarea acestui titlu de creanţă fiscală fara a prevedea ca formularea acestei contestatii are vreun efect asupra caracterului executoriu al titlului de creanţă fiscală şi implicit asupra caracterului cert, lichid şi exigibil.

Art. 215 din OG 92/2003 reglementează posibilitatea obţinerii suspendarii executarii actelor contestate şi implicit suspendarea caracterului cert, lichid şi exigibil şi exigibil al creanţei.

Rezultă aşadar că prin prisma prevederilor legale sus menţionate formularea contestaţiei nu are nici un efect asupra caracterului cert, lichid şi exigibil, compensarea putând opera chiar şi în condiţiile în care creanţa este contestată asa cum aceeaşi creanţă poate fi şi executată silit în condiţiile existentei aceleiasi contestaţii.

Singura posibilitatea care ar fi împiedicat în speta realizarea compensării era obţinerea suspendarii executării titlurilor de creanţă fiscală ceea ce în speta nu s-a întâmplat.

Evident ca în măsura în care contestaţia va fi admisă iar titlurile de creanţă fiscală vor fi anulate ,efectele compensării sunt înlaturate în mod retroactiv, ipoteză în care reclamanta va putea reitera cererea de restituire a sumelor achitate ,nascându-se o altă situaţie de drept decât cea existentă în prezent şi mai sus expusă.

În plus Curtea reţine că în mod corect prima instanţă a reţinut că în spetă titlul de creanţa şi implicit titlul executoriu nu a fost desfiinţat definitiv ci doar în scopul

emiterii de noi titluri de creanță în care datoriile fiscale ale reclamantei recurente sa fie legal stabilite astfel ca nu a existat o desfiintare a titlului executoriu în sensul art. 404 indice 1 C.pr.civ pentru a fi incident[institutia intoarcerii executarii silite.

Având în vedere aceste considerente rezultă ca în speță în mod legal s-a procedat la compensarea legala astfel ca în temeiul art. 304 indice 1 C.pr.civ ,art. 312 C.pr.civ Curtea va respinge recursul ca nefondat si va menține sentința recurată ca fiind legală și temeinică.

Sursa: site-ul Curții de Apel Cluj